

Nieuwsbrief Montesoffio 2012: Verder als Sara en Abraham

De tijd schrijdt razendsnel verder. Het is nu alweer half januari 2013 en we zijn nog niet eens aan onze nieuwjaarswensen toegekomen, wat natuurlijk niet wil zeggen dat we niet iedereen ook het komende jaar weer heel veel geluk, genot en gezondheid toewensen!

Het maakt wel duidelijk dat er een hoop andere gebeurtenissen onze aandacht in 2012 hebben getrokken dan wel ons nog steeds bezighouden. En dan gaat het niet alleen over het feit dat wij vorig jaar allebei 50 zijn geworden, met alle bijbehorende overdenkingen.

Om met de start van het komende seizoen maar eens te beginnen...

Over minder dan vier weken moet de wijngaard weer gesnoeid en een groot deel van de tuin ligt bezaaid met snoeihout uit november dat nog moet worden verwerkt. Een deel van de boomgaard is aan vernieuwing toe, de buurman is een rechtszaak tegen ons begonnen, er wacht nog steeds/weer een aantal papieren (hoofdpijn)dossiers op afhandeling en last but not least, zijn we volop bezig met de reserveringen voor het komende seizoen. Als jullie voor 2013 nog (concrete) plannen, voornemens met of tips voor Montesoffio hebben, horen we die natuurlijk graag!

Je zou in februari of maart al kunnen komen helpen op het landgoed, of in het laatste weekend van mei voor de 'Cantina Aperta' langs kunnen komen, of met je ensemble, koor of orkest muziek kunnen komen maken op Montesoffio. In de herfstvakantie gaan we de olijven weer plukken en een feestje, jubileum, reünie, of culinair kookweekend organiseren voor familie of vrienden op Montesoffio kan natuurlijk ook...

Daarnaast hebben we voor de liefhebbers natuurlijk weer onze eigen biologische olijfolie en Moscato (2012) en nieuwe rode en witte huiswijn in de aanbieding. Als je vóór eind februari je bestelling doorgeeft zorgen wij ervoor dat het in maart in Nederland is.

Voor het nieuwe seizoen zijn we natuurlijk ook weer op zoek naar een stel enthousiastelingen, die zich op Montesoffio thuis kunnen voelen, initiatiefrijk zijn, de handen uit de mouwen willen steken en ook nog een potje willen scrabbelen.

Maar wat is er dan allemaal gebeurd in 2012?

Voorjaar 2012

Terug uit India is het natuurlijk wel weer even wennen aan Europa en de kou hier. Heerlijk schaatsen in NL, daar niet van, maar in Italië baart de zware sneeuwval in Le Marche wel de nodige zorgen. Vanuit Amsterdam volgen we de weer- en andere berichten uit de regio op de voet. Kunnen we ons huis wel bereiken? Is de sneeuw op tijd gesmolten om te kunnen snoeien? Heeft alles het gehouden onder de zware sneeuwlast en de kou?

Kort voor we vertrekken trekken er nog een paar stevige sneeuwstormen over Le Marche en loopt de plaatselijke sneeuwhoogte op tot 2 – 3 meter(!), maar gelukkig gaat in de loop van februari de zon schijnen. Wanneer we met ons busje bij de afrit aankomen, zien we dat de gemeente net de weg schoon heeft geschoven, zodat we naar ons huis kunnen rijden. Bij het hek aangekomen rijden we tegen een grote wal van sneeuw op. De gemeente gaat niet verder dan de erfgrans... We laten de auto staan en lopen het erf op richting het huis. De sneeuw ligt kniehoog, veel afgebroken takken liggen op de grond, bezweken onder het gewicht van de sneeuw. Zo ook het dak van het schuurtje voor ons landbouwgereedschap. Gelukkig valt de echte schade mee en is het huis zelf ongedeerd. Na een paar uur scheppen en slepen is ook het pad naar de voordeur weer grotendeels begaanbaar voor de auto en kunnen we gaan uitladen en ons installeren voor een paar weken snoeien e.d.

We hebben dit jaar een grotendeels nieuwe snoeiploeg, met gelukkig ook flink wat ervaring. In de twee weken die volgen wordt de wijngaard als nooit tevoren grondig aangepakt. De eerste week staan we met zomerkleding in een stralend warme zon, maar nog wel met onze laarzen in kniehoge sneeuw. Naast het gewone snoeiwerk halen we veel dood hout uit de wijngaard, draden en palen worden weer vastgezet en de fruitbomen 'een kopje kleiner gemaakt'. De tweede week is de sneeuw inmiddels voor de warme zon gesmolten, komen de fruitbomen weer prachtig in bloei en begint het landschap alweer groen te worden. Voor de wijnranken lijkt de sneeuw en de kou goed te zijn geweest (veel van de oude ziektekiemen zijn doodgevroren), maar voor de olijven is het wederom een zware winter geweest. Gelukkig valt het op ons terrein nog mee, maar langs de weg in de buurt zien we ook geheel ontbladerde olijfgaarden. Opmerkelijk is dat de tuinbonen, erwten en knoflook in de moestuin, die we in

november hebben gepland, alles overleefd hebben en al goed op weg zijn naar een mooie oogst. En dan gaan we weer terug naar Nederland voor nog een ruime maand vakantie.

Zoals in voorgaande jaren maken we ons rond 10 april weer op voor de tocht over de bergen naar Montesoffio, voor een nieuw seizoen. Als Anja met nog wat laatste boodschappen van de Hema terugkeert naar huis, moet zij de auto aan de kant zetten, omdat de olie eruit spuit... De olieleidingen van de stuurbevestiging blijken lek te zijn. We slepen de auto naar de garage en moeten ons vertrek nog even uitstellen. Een paar honderd euro en dagen verder proberen we het weer. Alles gaat goed deze keer en bijna een dag later rijden we de oprit van het landgoed weer op. Nu geen sneeuw meer, maar vooral heel veel groen. We pakken de bus weer uit, openen alle luiken van het huis en gaan aan de slag voor de grote voorjaars schoonmaak.

We bereiden ons voor op wat er komen gaat, voor zover wij dat (kunnen) weten: het Amstel Strijkers Ensemble (ASE) komt weer in de meivakantie, de overgangstermijn voor de nieuwe wetgeving voor het zwembad is verstreken, veel bomen hebben dringend onderhoud nodig en we willen nu eindelijk eens beginnen met de aanleg van een speelterrein op het terrein, dat de buurman van ons heeft ingepikt.

First things first: het huis gereed maken.

Elk jaar hebben we toch weer een hoop werk, dat we onmogelijk slechts met z'n tweeën kunnen doen. We zetten weer de stelling langs het huis op, zodat we de dakgoten, de luiken en ramen makkelijker kunnen schoonmaken. Alle kamers worden geveegd, gelucht, gezogen, geschilderd en gereed gemaakt voor de eerste gasten. De week vóór de meivakantie komen Henriette en Christien om te helpen met al het onderhoudswerk buiten en met de verzorging van het ASE. Alle luiken beneden worden geschuurd en gelakt, de houten bijgebouwtjes worden gebeitst en de dode punten worden uit de olijfbomen geknipt.

Tegen de tijd dat het ASE aankomt is alles weer mooi op orde. Het zwembad kan weer open en er zit weer muziek in Montesoffio! De meivakantie is (weer) een groot feest. Er wordt hard gerepeteerd, gegeten en gedronken. Tegen het einde van de week volgen er een paar hele mooie concerten in Calcinelli, Pergola en Fossombrone, die we met veel hulp en enthousiasme uit de buurt hebben kunnen regelen. Muziek en Montesoffio blijken goed bij elkaar te passen! Daarom kijken we na het vertrek van het ASE alweer reikhalzend uit naar de komst eind mei van Eva. De solist van het vorige ASE bezoek in 2010, die met haar saxofoonkwartet komt repeteren en ook een paar keer zou willen optreden in de buurt, maar voordat het zover is, hebben we nog wat andere akkefietjes die op ons pad komen.

Medio mei komt er een medewerker van de rechtbank in Pesaro het erf op, met een dagvaarding van de buurman, die via de rechter het door hem ingepikte stukje land zichzelf wil toe-eigenen. Hij doet een beroep op een wet die zegt, dat als je land langer dan 20 jaar (met instemming dan wel ongestoord) beheerd hebt, daar ook aanspraak op kan maken. We zijn – als inmiddels zoveel Nederlanders – gedwongen om een advocaat in de arm te nemen, om een wellicht langdurige rechtszaak uit te kunnen zitten. Als we dat niet doen, zijn we het land sowieso kwijt, en volgens hem hebben we een hele goede kans van slagen. Een laatste poging om met de buurman tot een vergelijk te komen (na meerdere in 2011), wordt beantwoord met een brief van zijn advocaat dat hij van alles af wil zien, als hij 15.000 euro van ons krijgt. Voor ons eigen land nota bene, dat ook nog eens slechts een paar honderd m2 beslaat! Wij herhalen ons aanbod om voor de door hem geplante olijven 1.000 euro te betalen. En daar komen voor ons dan nog de kosten voor het verplaatsen van de olijven bij, want we willen op die plek een speelterrein aanleggen. Deze plannen komen met deze actie van de buurman helemaal op de lange baan, want rechtszaken gaan langzaam. De zaak komt op 26 oktober voor de eerste keer voor...

Mede in verband hiermee, willen we aangaande mogelijke onrechtmatigheden op ons landgoed, niets aan het toeval overlaten en besluiten ons zwembad aan te passen aan de meest recente regels uit Rome. Met Luigi en Stefano beginnen we met de voorbereidingen voor de uitbreiding van het terras bij het zwembad om ruimte te creëren voor een automatische buitendouche en een hek om het hele zwembad heen. Om onze gasten zoveel mogelijk te ontzien, beginnen we gelijk na de meivakantie, voordat de volgende gasten komen....

Zoals altijd(?) loopt het uiteindelijk toch weer anders. Tegen de tijd dat het beton gestort is en Luigi (onze vaste klusjesman en inmiddels huisvriend) door slechte weers- en familieomstandigheden pas laat in juni de voorbereidingen kan afronden (typisch Italiaans!), schieten de temperaturen omhoog en kunnen de tegels daardoor niet meer worden gelegd. Uiteindelijk komt alles een maand later gelukkig nog op z'n pootjes terecht, weliswaar met een verplichte belachelijk grote en dure zwembaddouche, ook geschikt voor invalidenkarretjes die helemaal niet bij het zwembad kunnen komen....

Later in het jaar zien we ook nog kans om Bruno, de timmerman, 'eindelijk over te halen' een nieuwe deksel voor de pompruimte te maken, die ook onder de sneeuwlast is bezweken.

Eind mei komt Eva met haar kwartet en maken we ons op voor weer een weekje muziek op Montesoffio. Ze komen repeteren en willen wat optredens in de buurt. We hadden gehoopt dat ze op tijd voor de 'Cantina Aperta' bij ons zouden zijn, omdat we in dat 'feestweekend' (twee open dagen bij de wijnboeren in Le Marche) voor hen wel wat optredens hadden kunnen organiseren. Ook de gemeenten in de buurt willen graag al hun medewerking verlenen voor een concert in het weekend. Doordat ze op zondag in de finale van een concours in Verona komen, gaat die vlieger niet op. We besluiten zelf een concert op Montesoffio voor hen te organiseren, omdat ze alleen de doordeweekse dagen bij ons zijn.

We trommelen weer de nodige hulptroepen uit Barchi op voor de organisatie, want we willen een mooie maaltijd vóór het concert aanbieden en dat via flyers en affiches in de omgeving breed kenbaar maken. Dan is de kans op een groot publiek een stuk aanzienlijker. Voor het eten en de muziek vragen we 10 euro en verder moet 'de pet' nog wat opbrengen. Nog voordat de affiches goed en wel hangen krijgen we al een ambtenaar uit Mondavio aan onze broek, dat dit niet zomaar kan...

Of we niet weten dat we auteursrechten voor de muziek moeten betalen, BTW moeten afdragen van de tickets, een boekhouding moeten bijhouden etc. etc. Met grote tegenzin maar eens langs bij het kantoor waar de mail vandaan komt.. Het blijkt gelukkig een schappelijk type en we komen er samen uit. We vragen alleen vrijwillige bijdragen en het kwartet vragen we alleen muziek te spelen van componisten die meer dan 75 jaar geleden overleden zijn.

De avond zelf is een groot succes. Meer dan honderd gasten (Italianen en buitenlanders), overheerlijk eten uit de grote houtoven en van de barbecue, een prachtig concert en iedereen ook helemaal uit alle kosten. Voor herhaling vatbaar dus!

Zomer 2013

Het is droog en warm, vaak heet zelfs, deze zomer.

Het hele seizoen door hebben we onze handen vol aan de wijngaard. Na de eerste snoei in februari, volgen er elk jaar nog snoeisessies in mei, juni en juli, waarvan juni de zwaarste is. Met name door de dan al hoge temperaturen, in combinatie met een nog hoge luchtvochtigheid en de grote hoeveelheid groen dat verwijderd moet worden. Daarnaast moeten gedurende het hele seizoen de planten in de gaten worden gehouden en behandeld, om ziektes te voorkomen. We doen er graag ons best voor, nu we weten dat Guerrieri van onze druiven een heerlijke Moscato maakt. Om nog wat meer verschillende (huis)wijnen aan te kunnen bieden, besluiten we hen – na een proeverij met de gasten – te vragen hun lekkerste en betere witte wijn voor ons te bottelen. Voor een hele goede rode wijn doen we hetzelfde bij Villa Ligi uit Pergola. Beide zijn te koop met ons eigen etiket.

Voor de 50ste verjaardag van Emile op 22 juni, gaat er ook een auto vol geladen met Bianchello en Montepulciano richting Amsterdam. Voor ons niets anders meer dan Italiaanse wijnen, wie volgt? Het feest in Amsterdam is een groot succes, ondanks de regen die met bakken uit de Nederlandse hemel komt. De zon is achtergebleven in Italië...

Terug op Montesoffio begint de grote zomerdrukke. Gelukkig hebben we voor de drukke juli en augustus maanden wederom een stel toppers uit Amsterdam om te helpen. Sam en Carmel maken ons blij. Heerlijk om zo'n stel als hulp te hebben. Ook de broers van Emile komen weer een weekje de handen uit de mouwen steken, of beter gezegd: zichzelf in het zweet werken. In een tropische hitte worden de palen voor een afscheiding rond het zwembad geslagen, een pad naar de beek in het dal open gekapt, het hout gezaagd en de wijngaard weer bijgewerkt.

Ook een heet klusje is de houtoven bedienen tijdens de bijna wekelijkse pizza-avonden. Sam werpt zich op als waardige pizzabakker en barbecuespecialist, omdat Emile in augustus een paar weken naar Amsterdam gaat. Een eerste proeve

voor Anja om te kijken of zij af en toe ook de tent alleen kan runnen in de maanden als Emile zich gaat toeleggen op andere activiteiten, die ook zijn hart en interesse hebben. Om te beginnen met de zorg voor zijn vader, die in augustus 89 wordt en waarmee wordt gezocht naar een gezamenlijke woning in

Amsterdam. Zonder problemen wordt het zomerseizoen voltooid. Na een lange droge hete zomer, vallen er eind augustus eindelijk enkele tropische regenbuien op Montesoffio.

Herfst 2012

Ook na de zomervakantie blijft het lekker warm en zijn er nog een hoop lieve gasten, wel iets minder druk dan in voorgaande jaren. Het lijkt erop of de crisis toch voelbaarder wordt in Nederland. Gelukkig was het voorjaar wel lekker druk. We moeten eraan blijven trekken om Montesoffio de aanloop te laten krijgen die het verdient, met name in het voor- en najaar.

Ook in Italië slaat de crisis toe. Om de overheidsfinanciën op orde te krijgen zijn alle belastingen flink omhoog gegaan en ook de prijzen van gas, water en elektriciteit zijn aanzienlijk gestegen. We besluiten (noodgedwongen) de prijzen voor 2013 wat te verhogen, om uit de kosten te kunnen blijven komen, met name door de hogere BTW afdracht vanaf volgend jaar. Tot op heden hebben we namelijk alle BTW nog kunnen verrekenen met onze BTW vordering op de Italiaanse staat, die niet als in Nederland maandelijks, of jaarlijks makkelijk terug te krijgen is.

De druivenoogst is wat minder dit jaar (6.800 kg) dan vorig jaar, maar wel van hele hoge kwaliteit. Dus krijgen we gelukkig wat meer eurocent per kilo. We blijken het ook beter te hebben gedaan dan veel andere boeren in de regio. Ook onze olijfbomen produceren dit jaar weer als vanouds (1.400 kg olijven), ondanks de harde wintermaanden. Opvallend is wel dat het percentage olijfolie per kilo dit jaar lager is dan voorgaande jaren.

We sluiten het najaar weer als 'vanouds' af met een groot herfst-maaltijdfeest, deze keer speciaal voor vrienden, familie, burens en onze houtoven-/kookploeg vrienden uit Barchi! Op het menu staan alleen traditionele herfstgerechten: polenta, pasta, focaccia, wildzwijn, ree, kip en veel taarten van Anja.

Bijna de hele familie uit Nederland, inclusief de vader van Emile, die weer helpt bij het plukken van de olijven, is present. Nog geen 1,5 maand later blijkt dit zijn laatste bezoek van Montesoffio te zijn geweest. Tot op de dag van zijn vertrek, begin november, is hij actief in de tuin bij het opruimen van een ongelofelijk grote berg snoeihout uit de door de winter aangetaste bomen, die de tuinman heeft achtergelaten.

Epiloog

Nadat Emile zijn vader is vertrokken sluiten wij het huis, pakken het busje weer in en rijden in de nacht naar Amsterdam. Voor Emile staat slechts een paar dagen later een nieuw avontuur voor de deur. Hij gaat met een 60 ft. zeilschip van Gambia naar Suriname zeilen, om vlak voor Oud-en-Nieuw terug te keren. De plannen die hij met zijn vader en tweelingzus heeft om begin januari gezamenlijk een huis in Amsterdam te kopen en voor hem te gaan zorgen, krijgen een onverwachte wending met het plotseling overlijden van zijn vader in december. Daags daarna viert Anja op 20 december haar 50ste verjaardag.

Deze mijlpalen in onze levens staan ongetwijfeld aan de basis van ons besluit om er voor te kiezen om in 2013 onze tijd samen op Montesoffio anders in te gaan delen.

Montesoffio zal in totaal meer tijd bewoond zijn, maar Anja zal vooral de vakantieperiodes op Montesoffio zijn en Emile vooral in het voor- en najaar. Gevolg is wel dat de kans groot is dat jullie ons in 2013 niet samen zullen tegenkomen op Montesoffio.

**Graag tot ziens in 2013,
op Montesoffio of in Nederland!**

Anja en Emile